

GLASILO MUZEJA SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

MUZEJSKI VJESNIK

9

MUZEJSKI VJESNIK

GLASILO MUZEJSKOG DRUŠTVA SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

(Bjelovar, Čakovec, Čazma, Grabrovnica, Kalinovac, Koprivnica, Križevci, Kutina, Trakošćan, Varaždin, Varaždinske Toplice i Virje)

UREDNIŠTVO

Odgovorni urednik: Franjo Horvatić

Urednik, lektura, korektura: Zorko Marković

Redaktura, tehnički urednik: Marijan Špoljar

Naslovna stranica: Mladen Jakupec

Muzejski vjesnik izlazi jednom godišnje. Rukopise ne honoriramo i ne vraćamo. Glasilo solidarno financiraju muzeji sjeverozapadne Hrvatske.
Za sadržaj priloga odgovaraju autori.

Nakladnik

Centar za kulturu, OOUR Muzej grada Koprivnice

ZA NAKLADNIKA

Franjo Horvatić

TISAK

SOUR »PODRAVKA«, OOUR Koprivnička tiskara, 1986.

BROJ 9 – VELJAČA 1986.

GOD. IX

In memoriam
Dr. VLADIMIR MALANČEC
(1898 – 1985)

22. srpnja 1985. godine iznenada je umro u Koprivnici poznati koprivnički odvjetnik, muzejski suradnik i javni radnik – dr. Vladimir Malančec. Potječe iz poznate koprivničke odvjetničke obitelji (otac, dr. Matija, također je početkom stoljeća jedno vrijeme bio koprivnički gradonačelnik), te stječe izuzetno široko humanističko obrazovanje, uključujući poznavanje više stranih jezika, poznavanje povijesti, umjetnina i umjetnosti, sviranje nekoliko instrumenata (violina, glasovir) . . . Prema sastavu njegove knjižnice i ostalih dijelova ostavštine može se uočiti sva širina interesa i obrazovanja ovoga poznatog i cijenjenog građanina Koprivnice.

Kao izrazito mlad covjek, 1928. godine postaje gradonačelnikom Koprivnice (1928–29, te 1930–32. godine), dok je zastupnik beogradske Narodne skupštine bio 1931. godine. Kasnije je donekle mijenjao političku orijentaciju, ali mu to nije pomoglo 1941. godine, kada ga, kao izrazito jugoslavenski orijentiranog političara i javnog radnika, ustaše zatvaraju u prvom ustaškom sabirnom logoru, otvorenom po domaćim ustašama-povratnicima iz Mađarske, na koprivničkoj Danici. Proslijeđen je do Jadovna, odakle, stjecajem okolnosti, s nekolicinom ostalih zatvorenika koji su se nad gudurama Jadovna spasili, bar privremeno, ustaškog noža, biva prebačen u zagrebačke ustaške zatvore. Ondje uspijeva pobjeći pred policijom, te se do kraja rata skriva po zagrebačkim stanovima.

Nakon oslobođenja povukao se u privatni život ostajući jedino dosljedan svom odvjetničkom pozivu, gotovo do smrti. Međutim, intenzivno je nastavio hobi kojim se započeo baviti još u prijeratnom razdoblju: sakupljanje najrazličitijih umjetničkih i kulturno-povijesnih djela. Na taj način skupio je izvanredno velik broj originalnih umjetničkih slika, starih instrumenata, primjeraka stilskog namještaja, starih karata, staroga i recentnog novca, vrlo veliku biblioteku s mnogo zanimljivih i rijetkih knjiga, naročito iz prava itd. S Muzejem i muzealcima u Koprivnici godinama je surađivao, bilo da je poklanjao stare značke, stari novac i slične predmete, bilo da je iz Muzeja posuđivao numizmatičku literaturu, no uvijek je tražio da se ne spominje u novinama kao donator. Kada je umro otvorena je njegova oporuka kojom je, uz izuzetak nekih stvari koje je poklonio privatnim nasljednicima, sve umjetničke predmete i predmete od kulturno-povijesnog značenja poklonio Muzeju grada Koprivnice, što je za muzealce i koprivničku kulturnu javnost bilo zaista iznenađenje, budući da o tome nije nikada htio govoriti. Na taj način gradu i široj javnosti ostavio je jednu prekrasnu muzejsku zbirku, dokazujući da je bio ne samo zaljubljenik u umjetnost i povijest svoga kraja, nego i čovjek svjestan svoga javnog djelovanja. U znak poštovanja prema toj njegovoj gesti,

kada za to budu dozrele prilike, u njegovoj zgradi bit će nakon neophodnih adaptacija i ostalih radova otvorena za javnost Muzejska zbirka dr. Vladimira Malančeca.